

NOVA GORICA: Novi igralci v SNG Nova Gorica Nejc Cijan Garlatti, Žiga Udir in Andrej Zalesjak

Trije mušketirji

V SNG Nova Gorica so se letos igralskemu ansamblu zaradi upokojitev pridružili trije mladi igralci: Nejc Cijan Garlatti, Žiga Udir in Andrej Zalesjak. Dva iz "naših" krajev in eden z Gorenjske. Poznajo se že s študija in trenutno skupaj nastopajo v satirični komediji Tartuffe. Družijo se in podpirajo. Mogoče je to v današnjem tekmovalnem svetu redkost. Prav gotovo pa tovrsten pozitiven zgled spodbuja, da verjamemo v boljši jutri.

Nejc Cijan Garlatti

Verjame, da je gledališče sveti prostor trenutka, ki ga doživimo skupaj, njegova družbena funkcija pa v porajanju novih idej, stališč in pogledov na svet ter v nastavljanju ogledala družbi: "S predstavami se lahko neposredno odzovemo na aktualne družbene razmere, odpiramo tabu teme in spodbujamo ljudi h kritičnemu premisleku. Tu lahko kdo preko solz ali smeha dobi impulz, da si kdo reče, 'zdaj je pa dovolj, čas je, da nekaj ukrenem'. Pri ljudeh pogrešam prav to odločnost, angažiranost in zavedanje, da sobivamo, da ima vsak pravico, če ne celo dolžnost, da glasno pove svoje mnenje. Samo tako lahko tudi kaj spremenimo - da preko odprte komunikacije skupaj iščemo rešitve."

Nejc Cijan Garlatti je do devetega leta živel v Novi Gorici, potem v Vrtojbi; najprej je končal študij prava in se šele nato vpisal na študij igre na akademiji. Pravo ga je sicer zanimalo, vendar ga je ves čas spremljala želja po odrskem ustvarjanju. Po sedmih mesecih dela v odvetniški pisarni je odšel na sprejemne izpite: "Moral sem poskusiti! In zdaj mi ni žal, da sem napisana pravila zamenjal za ustvarjanje in svobodo," je povedal Nejc in dodal, da ga je študij na akademiji osebno opogumil, saj je bil prej bolj zadržan, zdaj pa odločneje pove svoje mnenje: "Ukvarjanje z gledališčem je lahko za mladega človeka zelo osvobajajoče, saj lahko z delom presežeš osebne strahove. Srečujem veliko mladih v notranjem krču, kar sem prej opazal tudi pri sebi, saj sem imel občutek, da nimam prostora za svobodno izražanje." Meni, da se tudi v gledališču včasih pozabi na iskrenost - lik zaživi, ko privre iz igralčeve podzvesti, ko vsebina preseže formo. "Seveda je potrebno trdo delo, a vsebino gradiš z iskrenostjo in komuniciranjem s soigralcem, nikakor soliranjem."

Žiga Udir

Pravi, da je pri igralskem poklicu najpomembnejše soustvarjanje: "Moraš biti del ekipe, zato je pomembno, da se igralci podpiramo. Samo tako bo predstava uspešna in prepričljiva." Všeč mu je, če uprizaritev nagovarja gledalce, z njimi komunicira. Žanr ni pomemben. "Pri 'pravi' predstavi v telesu začutim mravljinca - takrat, ko igram, gili ko sem v vlogi gledalca," prizna Žiga. Vsako vlogo, tudi tiste manjše, ustvarja zagnano in po svojih najboljših močeh. Tako se je za vlogo barmana v Timonu Atenskem naučil žonglirati in sestavil točko iz posnetka profesionalnega barmana na youtubeu: "Majhna vloga je tako postala bolj 'mesena'," se zasmee. V Tartuffu je uradnik z bolj negativnim značajem: "Ljudje se ne delimo na črne in bele. Vsi imamo več obrazov, vendar skušam v vsakem človeku videti tistega pozitivnega. Mogoče me tudi zato obdajajo večinoma dobri ljudje."

Žiga Udir je v rodni Besnici pri Kranju kot mladostnik igral v amaterski skupini, ki je z gledališkimi delavnicami skrbela za razvoj mladih talentov. Kot gimnazijec pa je v kranjskem gledališču opravil avdicijo za vlogo v predstavi Blazno resno slavni. "Takrat sem iz lastne izkušnje spoznal delo profesionalnih igralcev in ustvarjanje me je prevzelo, zato sem odšel na akademijo. Če ne bi bil sprejet, bi verjetno študiral nemščino," pojasni Žiga in doda, da mu je študij dal obrtniško znanje in ga predvsem spodbudil k razmišljanju o različnih temah, ki oblikujejo pogled na svet. Zase pravi, da je "rad v glavi", da veliko razmišlja, zato mu je zanimivo, če igra vlogo, kjer mora na trenutke razum pustiti ob strani in ustvariti tudi kakšen močan čustven izbruh.

Žiga ima rad svoj rojstni kraj, a se na Goriškem odlično počuti: "Tu se ljudje bolj znajo ustaviti in uživati v trenutku, polno živeti. Prav iz tega črpamo moč in inspiracijo."

Andrej Zalesjak

Meni, da gledališče ni v zatonu, kot trdijo nekateri. "Vidim ga kot živo organsko umetnost, ki povezuje ljudi in nas hkrati nagovarja, naj se v življenju osredotočamo na bistvo. Gledališče nudi v sodobnem di-

Page: 8

Reach: 99000

Country: SLOVENIA

Size: 466 cm2

2 / 2

gitalnem svetu prostor, kjer lahko ljudje resnično vidimo, kakšni smo po naravi." Andrej Zalesjak iz Branika prizna, da je kot najstnik drugače doživljal gledališko ustvarjanje kot danes. Pri petnajstih letih je užival v igri in mu je po svoje laskalo, da ga ljudje prepoznajo. Zdaj prav tako uživa v igri, vendar je fokus na delu samem, oživljanju likov, izvedbi, raziskovanju izraznosti. "Na odru se mi zdi najpomembnejša človeškost, avtentičnost - ko igralec ne le igra, temveč z neko lahkoto živi svojo mikro zgodbo," pojasni Andrej in doda, da pri ustvarjanju vloge intuicija sama po sebi usmerja doživljanje, veliko preostalega dela pa se loteva z razumom. "Ko ustvarjamo predstavo in jo igramo, se mi zdi, da živim v nekem zanimivejšem paralelnem svetu. In prav prijetno je izstopiti iz banalne vsakdanjosti in se potopiti vanj. Hkrati gledališče omogoča čistejši uvid v naše življenje, zdravo distanco. Kako? Prek odskih zgodb spoznamo številne človeške tragedije in stiske, in ko se nam v vsakdanjem življenju pripeti manjši neljubi dogodek, denimo da v trgovini zmanjka našega priljubljenega jogurta, lažje uvidimo, da to vendarle ni taka tragedija," razmišlja mladi igralec, ki je rad v zabavni družbi, pogonu dogajanja, včasih pa preprosto uživa v vlogi tihega opazovalca življenja. Prednosti sodobne družbe vidi v zelo raz-

viti medicini, tehnologiji, slabosti v turbo kapitalizmu, neenakosti, družbeni brezbriznosti. Prav zato se je odločil za magistrski študij tržnega komuniciranja, ki ga pravkar končuje: "S pridobljenim znanjem bolj razumem današnjo družbo in lažje prepoznavam njene psihološke, ekonomske, tržne in druge mehanizme. Priznam, nisem zadovoljen s svetom, v katerem živimo. Kot kaže, res potrebujemo revolucijo, preobrat ..."

(dp)

Z leve: Žiga Udir, Andrej Zalesjak, Nejc Cijan Garlatti